

ringsfonds, skal forblive i de pengeinstitutter, der har modtaget indskuddene; og beløb, der er indskudt før 1. januar 1959, skal pr. denne dato tilbageføres fra nationalbanken til de pågældende pengeinstitutter. Som en naturlig følge af, at *pengeinstitutterne får fri rådighed over de foretagne indskud*, bestemmes det tillige, at statens pligt til at forrente disse bortfalder. *Pengeinstitutterne må herefter forrente indskuddene på sædvanlig måde.* Til gengæld for, at indskyderne således opnår *normal forrentning* af deres indskud, skal renter, der vedrører tiden efter 1. januar 1959, *indkomstbeskattes*. Man har herefter fundet det naturligt, at *tilskrevne renter fremtidig frit skal kunne hæves*, mens de efter de hidtidige regler først kunne hæves sammen med indskuddet.

Med nyordningen bortfalder grundlaget for at yde vederlag til pengeinstitutterne for deres medvirken ved investeringsfondsordningen.

De nye regler gennemføres med virkning fra 1. januar 1959. Indskud i pengeinstitutterne før 1. januar 1959 behandles indtil denne dato efter de hidtidige regler og derefter efter de nye regler.

Ved fremsættelsen af lovforslaget påpegede *finansministeren*, at nyordningen ville medføre en *forøgelse af pengeinstitutternes likviditet*. Dette kunne dog „ikke anses for betænkeligt i den nuværende økonomiske situation, bl. a. under hensyn til, at der til gengæld opnås en betydelig *administrativ forenkling* af hele investeringsfondsordningen og en væsentlig *besparelse på statsbudgettet*.“

Lovforslaget mødte i folketinget tilslutning fra samtlige udvalgsberettigede partier, mens *Alfred Jensen* som ordfører for Danmarks kommunistiske parti gik imod det. Såvel fra venstres som fra det konservative folkepartis side ønskede man dog en mere vidtgående lovændring gennemført.

I overensstemmelse hermed stillede de to sidstnævnte partiers medlemmer af det udvalg, der behandlede sagen, til 2. behandling nogle ændringsforslag, hvorom det i udvalgsbetænkningen hedder:

„Ifølge ændringsforslagene gives der alle skatteydere adgang til at foretage investeringsfondshenlæggelse i henhold til loven om investeringsfonds, altså ikke alene de selvstændige erhvervsdrivende, men også lønmodtagere. Samtidig foreslås grundlaget for beregningen af henlæggelsen ændret, således at man i stedet for erhvervsindtægten benytter den skattepligtige indkomst forhøjet med de i indkomst-